

इष्टलाभमिव स्वेष्टवस्तुप्राप्तिरूपमिव आनर्तुः रामाभिषेकनिर्विघ्नतायै ॥ ४९ ॥ इतिरामाभिरा० वा० आ० अ० तृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ निश्चयज्ञः
तत्तत्कार्यार्हदेशकालनियमज्ञः ॥ निश्चयं रामाभिषेककालविषयं ॥ १ ॥ तदाह ॥ श्वएवेति ॥ युवराजइतिप्रभुरितिनिश्चयमितिपूर्वेणान्वयः ॥ उभाभ्यां प्रजान्यायदर्श
नदंडादिष्वयमेवाधिकारीतिसूचितं ॥ २ ॥ आमंत्रयामास आनयेत्याज्ञापयामास ॥ ३ ॥ पूर्वागमनापेक्षया पूर्वानयनापेक्षयापुनस्त्वं ॥ ४ ॥ आवेदितं विज्ञापितं ॥ प्रा

तेचापिपौरानृपतेर्वचस्तच्छ्रुत्वातदालाभमिवेष्टमाशु ॥ नरेन्द्रमामं च्यगृहाणिगत्वादेवान्समानचुरभिप्रदृष्टाः ॥ ४९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा
रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे तृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ गतेष्वथनृपोभू
यः पौरेषुसहमंत्रिभिः ॥ मंत्रयित्वाततश्चक्रेनिश्चयज्ञःसनिश्चयं ॥ १ ॥ श्वएवपुष्योभविताश्वोभिषेच्यस्तुमेसुतः ॥ रामोराजीवपत्रा
क्षोयुवराजइतिप्रभुः ॥ २ ॥ अथांतर्गृहमाविश्यराजादशरथस्तदा ॥ सूतमामंत्रयामासरामंपुनरिहानय ॥ ३ ॥ प्रतिगृह्यतुतद्वाक्यं
सूतःपुनरुपाययौ ॥ रामस्यभवनंशीघ्रंराममानयितुंपुनः ॥ ४ ॥ द्वास्थैरावेदितंतस्यरामायागमनंपुनः ॥ श्रुत्वैवचापिरामस्तंप्राप्तंशं
कान्वितोभवत् ॥ ५ ॥ प्रवेश्यचैनंत्वरितोरामोवचनमब्रवीत् ॥ यदागमनकृत्यंतेभूयस्तद्भूत्यशेषतः ॥ ६ ॥ तमुवाचततःसूतोराजात्वां
द्रष्टुमिच्छति ॥ श्रुत्वाप्रमाणंतत्रत्वंगमनायेतरायवा ॥ ७ ॥ इतिसूतवचःश्रुत्वारामोपित्वरयान्वितः ॥ प्रययौराजभवनंपुनर्द्रष्टुंनरे
श्वरं ॥ ८ ॥ तंश्रुत्वासमनुप्राप्तंरामंदशरथोनृपः ॥ प्रवेशयामासगृहंविवक्षुःप्रियमुत्तमं ॥ ९ ॥ प्रविशन्नेवचश्रीमान्राघवोभवनंपितुः ॥
ददर्शपितरंदूरात्पणिपत्यकृतांजलिः ॥ १० ॥

मं पुनरागतं ॥ शंकांनितः राज्ञापच्छंकांनितः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ततः रामोक्तिश्रवणानंतरं श्रुत्वा राजोक्तार्थानुवा
दिनीं मनुक्तिं तत्र राजसन्निधौ इतरायागमनाय असर्वनामत्वमार्थं ॥ प्रमाणं निर्णेता ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रियं स्वप्रियं ॥ ९ ॥ दूरात्पणिपातः किंवदिष्यतीतिभीत्या ॥ १० ॥